

dette kun, fordi der flere Gange har været slaaet paa de store Brøst ved den gamle Finanshusholdning, sammenlignet med nu. Det vil jeg sige, at medens det fattige Aar 1894—95 dog sluttede med et Overskud af 5,400,000 Kr., har det nu foreliggende Forslag et Underskud paa 2,800,000 Kr. Det tyder dog heller ikke paa, at Finanshusholdningen den Gang har været saa slet, som man fra visse Sider gerne vil give det Udseende af. En Post har jeg fundet, som næsten er uforandret den samme nu, som den var den Gang, og det er Overskuddet af Jernbanedriften. Den er i Aar opført med 3,284,000 Kr., og den var for 1894—95 opført med 3,241,000 Kr. Jeg sagde, at den er uforandret den samme, men det kunde let misforstaas saaledes, at den havde holdt sig uforandret i al den Tid. Det er ikke Tilfældet, thi fra disse 3¼ Mill., som Overskuddet var for 10 Aar siden, er det gaaet ned, i et enkelt Aar omtrent til Nul. For første Gang i lange Tider have vi nu den Glæde at se et betydeligt Overskud. Jeg kan imidlertid dog ikke være helt tilfreds dermed. Jeg kan ikke tilbageholde, at Overskuddet bliver ikke saa stor en Forrentning af den Kapital, Staten har staaende i Jernbanerne, naar man trækker det Par Millioner af ligefremme Jernbaneudgifter, ikke ny Udgifter, men ligefremme Jernbaneudgifter, som findes paa § 27, fra det Overskud, der bliver i Aar; der bliver da kun mellem 1¼ og 1½ Mill. Kr. i Overskud, som jeg maa tilstaa, jeg finder er en temmelig tarvelig Rente af den Kapital, der er staaende i Jernbanerne, endogsaa af den reducerede Kapital, det, som man blev enig om at nedsætte det svimlende Beløb til, Jernbanerne havde kostet, og som man ventede at kunne faa Forrentning af.

Jeg nævnedes før, at jeg paa ingen Maade kunde erkende, at alt, hvad der er opført som Formuefremgang, virkelig er det, og det forekom mig heller ikke, at man gør sig Umage for at give § 27 III. det Præg, thi de Beløb, som man anvender, naar man vil hjælpe en Institution ved at give den Laan, der baade ere rente- og afdragsfri, forekomme mig egentlig ikke at have deres Plads under en Opgørelse af, hvad der anvendes til For-

mueforbedring. Saadanne Understøttelser maatte mere passende kunne finde en anden Plads paa Finanslovsforslaget end at paradere, hvor smaa de saa ere, som Formueforøgelse for Staten. Et Laan, der hverken giver Rente eller Afdrag, betragter i alt Fald en Privatmand ikke som et virkeligt Aktiv, han betragter det som en anden Form for en Gave.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg har den bedste Tro paa, at det er den højtærede Regerings Ønske i Virkeligheden at bringe en Balance, en forsvarlig Balance til Stede med Hensyn til vore Statsudgifter, jeg tvivler slet ikke derom, tværtimod, men jeg holder mig overbevist om, at det ikke vil lykkes Ministeriet, dersom det ikke følger den Anvisning, det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen) gav til at holde igen paa og gøre Modstand mod de mange Ønsker — de bleve forleden Dag betegnede her som Krav —, der stilles fra saa mange Sider til Statens Deltagelse i, hvad der strengt taget ikke vedkommer Staten.

Finansministeren (Hage): For saa vidt det ærede Medlem har fremhævet ved denne Lejlighed, saaledes som han ogsaa har gjort tidligere, at vore Statsudgifter ere stærkt og rask stigende, og at dette er et Forhold, som maa vække vor Opmærksomhed og Betænelighed — for saa vidt det ærede Medlem fremhævede dette, har han intet udtalt, der er i Strid med min Opfattelse. Jeg har saavel, inden jeg blev Finansminister, som senere atter og atter betonet, at vore Udgifter ere i stærk Stigen, og jeg har manet til saa vidt muligt at vise nogen Resignation og søge at komme til en noget større Sparsommelighed i Statshusholdningen. For saa vidt er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Og jeg undrer mig saa meget mindre over, at det ærede Medlem fremhæver dette, saa vidt som en Regerings Finanspolitik plejer at være det Punkt, der først og fremmest frembyder sig som naturlig Genstand for Undersøgelse og Kritik. Men for saa vidt det ærede Medlem vil stille de nuværende finansielle Forhold i Belysning af, hvorledes Tilstanden har været i en Række af Aar — det ærede Medlem sigtede særlig til de sidste 10 Aar — kan jeg ikke til-